

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4C/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7921200017
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Mati
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7921200017.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Simona Mati, v právnej veci žalobcu: T. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/XXX, W., okr. O., právne zast.: Advokátskou kanceláriou Bauer s.r.o., IČO: 47 254 874 so sídlom Dénešova 19, Košice, proti žalovanému: Slovenská republika, zast. Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky so sídlom Štúrova 2, Bratislava, v konaní o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 3.288,32 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.162,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.162,27 Eur od 01.01.2021 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 31,52% proti žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Trebišov dňa 4.1.2021 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.288,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.288,32 Eur od 1.1.2021 do zaplataenia, titulom náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci podľa zákona č.514/2003 Z. z. Žalobca žiadal priznať mu aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Za nezákonné rozhodnutie označil uznesenie povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, Obvodné oddelenie Michalany ČVS: C.-XXX/MI-TV-XXXX zo dňa 31.7.2014 (ďalej len uznesenie o vznesení obvinenia) z dôvodu, že trestná vec žalobcu bola uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 8To/43/2017-364 zo dňa 17.10.2017 (ďalej len uznesenie o postúpení veci) postúpená Okresnému úradu Trebišov na prejednanie priestupku z dôvodu, že nejde o trestný čin. Žalobca podal dňa 16.10.2017 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku žalovanému, ktorý dňa 31.12.2020 žalobcovi písomne oznámil, že žiadosť odmieta ako nedôvodnú. Výšku náhrady škody žalobca vyčíslil v sume 2.288,32 Eur titulom výdavkov, ktoré žalobcovi vznikli právnou obhajobou a výdavkami s tým spojenými v trestnej veci, postúpenej neskôr na prejednanie priestupku. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vyčíslil vo výške 1.000 Eur ako symbolickú sumu z dôvodu ujmy, ktorá mu vznikla a z dôvodu, že nikto zo strany žalovaného sa mu ani po predbežnom prerokovaní jeho nároku žiadnym spôsobom za nezákonné rozhodnutie neospravedlnil.

2. K žalobe pripojil nasledovné listinné dôkazy: uznesenie povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, Obvodné oddelenie Michalany ČVS: C.-XXX/MI-TV-XXXX zo dňa XX.X.XXXX (ďalej len uznesenie o vznesení obvinenia), uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 8To/43/2017-364 zo dňa 17.10.2017, žiadosť o predbežné prerokovanie nárokov zo dňa 16.10.2017, odmietnutie žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov žalovaným č. VI/4 R zo dňa 22.12.2020, udelenie plnomocenstva na zastupovanie, listinné dôkazy preukazujúce jednotlivé úkony obhajoby a

výdavky žalobcu v trestnom konaní. Žalobca tiež žiadal pripojiť súdny spis Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5T/106/2015, spis Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, Obvodné oddelenie Michalany ČVS: C.-XXX/MI-TV-XXXX a spis Okresnej prokuratúry Trebišov sp.zn. 1Pv 401/14/8811. Dodatočne žiadal tiež pripojiť priestupkový spis Okresného úradu Trebišov.

3.Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalobcovi. Poukázal na to, že žalobca podal žalobu po uplynutí zákonnej trojročnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 17.10.2017 a uplynula by 17.10.2020. Keďže si žalobca dňa 16.10.2020, t.j. 1 deň pred uplynutím premlčacej lehoty, podal u žalovaného žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, prestala mu podľa § 19 ods. 3 zákona č.514/2003 Z. z. premlčacia lehota plynúť do skončenia prerokovania, ktoré mu bolo písomne oznámené dňa 31.12.2020. Premlčacia lehota žalobcovi uplynula nasledujúcim dňom, t.j. 1.1.2021 a žaloba bola súdu doručená dňa 4.1.2021. Žalovaný zároveň uviedol, že nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy považuje za v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobca skutok, posúdený ako trestný čin a neskôr prekvalifikovaný na priestupok, žalobca preukázateľne spáchal. Mal za to, že v trestnom konaní, ktoré predchádzalo konaniu o priestupku, nebol žalobcovi spôsobený tak závažný následok, ktorý by odôvodňoval nárok na nemajetkovú ujmu. Uznesenie o vznesení obvinenia podľa žalovaného nie je možné považovať za nezákonné rozhodnutie iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 163/2013 z 13. Novembra 2013).

4.Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že premlčacia doba pre podanie žaloby mu začala plynúť najskôr dňa 21.11.2017, kedy mu bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 8To/43/2017-364 zo dňa 17.10.2017 (uznesenie o postúpení veci). Okrem uvedeného poukázal na „zákon o mimoriadnych opatreniach“, podľa ktorého premlčacia lehota žalobcovi neplynula minimálne v čase od 27.3.2020 do 30.4.2020. Skutočnosť, že uznesenie o vznesení obvinenia je možné považovať za nezákonné rozhodnutie podľa zákona č.514/2003 Z. z., oprel o nález Ústavného súdu SR č.k.. II. ÚS 25/2011-33 zo dňa 24.3.2011 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo 54/2011. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme ďalej uviedol, že bol žalobca najskôr riadne obvinený z trestného činu, čo je závažný zásah do práv každého občana a takto ako osobu obvinenú, dokonca obžalovanú, ho vnímala celá jeho rodina, družka, priatelia, okolie, orgány činné v trestnom konaní a aj súčasný a bývalý zamestnávateľ.

5.Súd vo veci nariadil pojednávanie. Na pojednávaní bol na návrh žalobcu vykonaný jeho výsluch, pri ktorom uviedol, že počas trvania trestného konania sa cítil zaťažovaný nielen finančne, ale aj psychicky, kedy prišiel o vtedajšiu partnerku z dôvodu, že táto mala podmienku, aby nebol trestne stíhaný. Zároveň ho v tej dobe kontaktoval aj jeho zamestnávateľ a prišiel aj o prácu. Konanie označil za vymyslené niekoľkoročné naťahovanie, aj keď na jeho konci musel zaplatiť majetkovú škodu a nejakú pokutu a trovy. V súčasnosti prácu má a má aj novú priateľku a dieťa.

6.Z listinných dôkazov a z pripojených spisových materiálov mal súd preukázané nasledovné skutočnosti:

7.Z uznesenia povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, Obvodné oddelenie Michalany ČVS: C.-XXX/MI-TV-XXXX zo dňa 31.7.2014 súd zistil, že ním bolo žalobcovi vznesené obvinenie za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

8.Z uznesenia Okresnej prokuratúry Trebišov, č. XPvXXX/XX/XXXX-X zo dňa 24.9.2014 súd zistil, že ním bola zamietnutá sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia ako nedôvodná.

9.Zo spisového materiálu sp.zn.5T/106/2015 Okresného súdu Trebišov mal súd za preukázané, že proti žalobcovi bola dňa 1.7.2015 Okresnou prokuratúrou Trebišov podaná obžaloba za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 5T/106/2015 - 325 zo dňa 3.1.2017 súd zistil, že ním bol žalobca uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený na peňažný trest vo výške 500 Eur, pre prípad úmyselného zmarenia peňažného

trestu bol žalobcovi uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 /päť/ mesiacov a žalobca bol povinný uhradiť poškodenému škodu vo výške 186,20 Eur.

10.Zo zápisnice z verejného zasadnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.10.2017 sp.zn. 8To/43/2017 súd zistil, že sa ho osobne zúčastnil aj žalobca a výrok rozhodnutia bol žalobcovi na zasadnutí výslovne oznámený. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 8To/43/2017-364 zo dňa 17.10.2017 (ďalej len uznesenie o postúpení veci), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17.10.2017 súd zistil, že ním krajský súd zrušil rozsudok Okresného súdu Trebišov č.k. 5T/106/2015 - 325 zo dňa 3.1.2017 a vec bola postúpená Okresnému úradu Trebišov na prejednanie priestupku, pretože nejde o trestný čin.

11.Zo spisu Okresného úradu Trebišov, odbor všeobecnej vnútornej správy (priestupkový spis) súd zistil, že rozhodnutím správneho orgánu č.k. OU-TV-OVVS-2018/001965 zo dňa 4.4.2018 bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona, správny orgán mu na základe uvedeného uložil pokutu podľa § 11 ods. 1 písm. b) priestupkového zákona vo výške 40 Eur, ako aj povinnosť uhradiť štátu trovy vo výške 16 Eur a nahradiť poškodenému škodu vo výške 186,20 Eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.5.2018 a stalo sa vykonateľným dňa 16.6.2018.

12.Žiadosťou žalobcu o predbežné prerokovanie nárokov zo dňa 16.10.2017 žalobca žiadal žalovaného o zaplatenie sumy 3.288,32 Eur s poukazom na § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. titulom náhrady škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

13.Oznámením žalovaného č. VI/4 Gc170/20/1000-9 zo dňa 22.12.2020 mal súd za preukázané, že ňou žalovaný potvrdil doručenie žiadosti žalobcu dňa 16.10.2017 a žiadosť odmietol ako nedôvodnú. Obe sporové strany považovali za nesporné, že oznámenie o odmietnutí žiadosti bolo žalobcovi doručené a zároveň oznámené dňa 31.12.2020.

14. Z vyúčtovania zo dňa 30.10.2017 mal súd za preukázané, že ním právny zástupca vyúčtoval žalobcovi celkovú odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb, celkových hotových výdavkov a náhrady za stratu času klientovi v zmysle vyhlášky č.655/2004 Z. z. v celkovej sume 2.114,22 Eur, ktoré písomne žiadal zaplatiť od klienta s tým, že jej zaplatením sú vysporiadané všetky nároky klienta voči advokátovi a naopak.

15. Na zistený skutkový stav aplikoval súd nasledovné právne ustanovenia:
Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 1.1.2013 (ďalej len zákon č. 514/2003 Z. z.) , tento zákon upravuje a)zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b)zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c)predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

16.Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z. z. na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1.štátny orgán,2.orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

17.Podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a)nezákonným rozhodnutím,
- b)nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c)rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d)nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

18.Podľa § 3 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

19.Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

20.Podľa § 6 ods. 1 a 2 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

21.Podľa § 15 ods. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom.

22.Podľa § 16 ods. 4 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

23.Podľa § 17 ods. 1 až 4 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a)osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b)závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c)závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d)závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

24.Podľa § 18 ods. 1 cit. zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

25.Podľa § 19 ods. 1 až 3 cit. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

26.Podľa § 124 ods. 2 CSP, hmotnoprávny úkon strany je voči súdu účinný okamihom doručenia a voči ostatným subjektom od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli.

27.Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28.Podľa zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 27.03.2020 do 24.04.2020, čl. I § 1, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

29.Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

30. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

31. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33.V zmysle vyššie uvedeného, súd po preskúmaní svojej miestnej a vecnej príslušnosti na prejednanie nároku žalobcu, podrobil skúmaniu námietku premlčania uplatnenú žalovaným a dospel k záveru, že nárok žalobcu nemožno podľa citovaných právnych predpisov považovať za premlčaný. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu škody, subjektívna trojročná premlčacia lehota podľa § 19 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z. z. začala plynúť žalobcovi dňa 17.10.2017, kedy mu bolo na verejnom zasadnutí pred krajským súdom oznámené rozhodnutie o zrušení rozsudku prvostupňového súdu a o postúpení veci na prejednanie priestupku. Koniec tejto lehoty pripadá na 17.10.2020. Táto lehota však bola prerušená odo dňa 16.10.2020 do 31.12.2020, kedy lehota neplynula podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.. Po prerušení plynutia lehoty na dobu, počas ktorej neplynula, zostal žalobcovi ešte jeden deň na podanie žaloby na súd, uvedeným dňom bol 01.01.2021. Keďže deň 31.12.2020 bol štvrtok a 01.01.2021 bol piatok (nie deň pracovného pokoja, ako nesprávne uvádza žalobca) a žaloba bola doručená súdu dňa 04.01.2021, žalobca by zmeškal 3 ročnú subjektívnu premlčaciu lehotu pre uplatnenie nároku na náhradu škody pred súdom. Avšak, žalobca správne namieta súdu, že v jeho prospech je nutné posúdiť aj zákon č. 62/2020 Z. z., kde počas prvého obdobia jeho účinnosti, od 27.3.2020 do 30.04.2020, podľa § 1 lehoty ustanovené právnymi predpismi súkromnoprávných vzťahov na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu, alebo k zániku práva a/ v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30.04.2020 neplynú. Súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by sa daný zákon nevzťahoval na premlčaciu lehotu plynúcu žalobcovi a uvedená skutočnosť nevyplýva ani z dôvodovej správy uvedeného zákona, schváleného pre potreby odstraňovania možných dôsledkov pandemickej situácie. Pri posúdení § 19 zákona č.514/2003 Z. z. žalobca nezmeškal ani objektívnu 10ročnú premlčaciu lehotu odo dňa, kedy bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda (rok 2014). Súd preto uzavrel, že pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, žaloba bola uplatnená včas, pretože premlčacia doba bola zákonom č. 62/2020 Z. z. prerušená a neplynula minimálne na obdobie od 27.03.2020 do 30.04.2020, pričom toto obdobie sa nekryje ani so spočítaním (neplynutím) premlčacej lehoty z dôvodu § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z.

34.Pokiaľ ide o nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/206/2020 zo dňa 7.7.2020, ktoré cituje napr. aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 30Cdo 1291/2017 z 30.10.2017 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 191/2017 z 21.6.2018, súd uvádza, že pri nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sa premlčacia doba posudzuje podľa všeobecnej úpravy (vo vzťahu k osobitnej právnej úprave zákona č. 514/2003 Z. z.) podľa § 101 OZ, v zmysle ktorej premlčacia doba začala žalobcovi plynúť nasledujúcim dňom po dni, kedy došlo k

neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, a to rozhodnutím krajského súdu o postúpení veci na prejednanie okresnému úradu ako priestupku, teda dňom 18.10.2017.

Uvedená lehota by skončila dňa 18.10.2020, avšak, neplynula počas obdobia od 16.10.2020 do 31.12.2020. Posledným dňom, kedy žalobca v danom nároku mohol doručiť žalobu súdu bol deň 2.1.2021, ktorý pripadol na deň pracovného pokoja (sobota), preto v zmysle § 122 ods. 3 OZ bola žaloba doručená súdu dňa 4.1.2021 pre daný nárok doručená včas.

35. Vo vzťahu k námietke žalovaného o tom, že uznesenie o vznesení obvinenia nie je možné považovať za nezákonné rozhodnutie podľa zákona č.514/2003 Z. z. súd uvádza, že danú problematiku už jednoznačne vyriešil Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. II.ÚS 25/2011-33, citovaným aj v ďalších svojich rozhodnutiach, ktoré sa ním riadia a odkazujú naň, konkrétne I.ÚS 540/2016 a I.ÚS 65/2019. Naopak, rozhodnutie, ktoré na svoju obranu súdu predostrel žalovaný, a to I.ÚS 548/2012, nie je nálezom, ale bola ním iba odmietnutá sťažnosť sťažovateľky a v rozhodnutí sú spomínané rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré rozhodli síce v nesúlade s citovanou judikatúrou Najvyššieho súdu a nálezom Ústavného súdu, avšak rozhodnutia iných okresných súdov a krajských súdov, ktoré sa odklonili od uvedeného právneho názoru Ústavného súdu, nie sú pre tunajší súd určujúce. Sťažovateľke bolo navyše v rozhodnutí Ústavným súdom vyčítané, že napriek právnomu zastúpeniu vady napadnutého rozhodnutia opísala iba jednou vetou, že sťažnosti ďalej chýbal ústavnoprávny rozmer. Pokiaľ ide o rozhodnutie II.ÚS 163/2013-50 ústavný súd sa spornej otázke venoval iba okrajovo a iba v súvislosti so začatím plynutia objektívnej premlčacej lehoty.

36. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi škodu spočívajúcu v účelne vynaložených trovách konania v trestnej veci, ktoré vypočítal nasledovným spôsobom:

37. Podľa § 1 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3. Pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu (prečin).

1. Prevzatie a príprava pojednávania, vrátane porady s klientom zo dňa 02.09.2014 (§ 14 ods. 1 písm. a/) 60,11 Eur
2. Podanie sťažnosti proti Uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 02.09.2014 (§ 14 ods. 1 písm. b/) 60,11 Eur
3. ďalšia porada s klientom zo dňa 19.09.2014 (§ 14 ods. 2 písm. a/) 40,07 Eur
4. účasť na výsluchu obvineného a poškodeného zo dňa 17.10.2014 (§ 14 ods. 1 písm. c/) 60,11 Eur
5. účasť na konfrontácii medzi obvineným a svedkom zo dňa 17.10.2014 (§ 14 ods. 1 písm. c/) 60,11 Eur
6. podanie návrhu na zmenu skutkovej a právnej kvalifikácie skutkov per eventum zo dňa 03.06.2015 (§ 14 ods. 5 písm. a/) 15,44 Eur
7. účasť na výsluchu svedka zo dňa 02.06.2015 (§ 14 ods. 1 písm. c/) 61,75 Eur
8. účasť na konfrontácii medzi obvineným a svedkom zo dňa 22.06.2015 (§ 14 ods. 1 písm. c/) 61,75 Eur
9. účasť na preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 22.06.2015 (§ 14 ods. 1 písm. c/) 61,75 Eur
10. účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 29.10.2015 od 10:20 hod. do 13:10 hod (§ 14 ods. 1 písm. c/) 2x úkon, pojednávanie trvalo viac ako 2 hod. 2x 61,75 Eur, t.j. 123,50 Eur
11. účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 03.11.2015 (§ 14 ods. 5 písm. b/) 15,44 Eur
12. podanie odvolania voči rozsudku OS TV 5T/106/2015 zo dňa 16.11.2015 (§ 14 ods. 1 písm. d/) 61,75 Eur
13. Podanie sťažnosti proti Uzneseniu vyhláseného na pojednávaní zo dňa 21.03.2016 (§ 14 ods. 1 písm. b/) 63,58 Eur
14. podanie sťažnosti pre nečinnosť z dôvodov prietahov v prípade prejednaní vecí súdom a neefektívneho postupu v nariadení hlavného pojednávania zo dňa 14.10.2016 (§ 14 ods. 1 písm. b/) 63,58 Eur
15. účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 22.11.2016 od 09:15 hod. do 09:20 hod (§ 14 ods. 5 písm. b/) 15,90 Eur
16. účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 03.01.2017 od 09:15 hod. do 09:55 hod (§ 14 ods. 1 písm. c/) 65,08 Eur

17. podanie odvolania voči rozsudku OS TV 5T/106/2015 zo dňa 17.01.2017 (§ 14 ods. 1 písm. d/) 65,08 Eur

18. sťažnosť pre porušenie základného práva sťažovateľa zo dňa 10.02.2017 (§ 14 ods. 1 písm. b/) 65,08 Eur

19. podanie Žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti sťažovateľa zo dňa 20.02.2017 (§ 14 ods. 1 písm. b/) 65,08 Eur

20. doplnenie dôvodov odvolania voči rozsudku OS TV 5T/106/2015 zo dňa 06.07.2017 (§ 14 ods. 1 písm. d/) 65,08 Eur

21. účasť na verejnom zasadnutí zo dňa 17.10.2017 od 08:30 hod. do 09:00 hod (§ 14 ods. 1 písm. b/) 65,08 Eur Spolu: 1.215,43 Eur

Úkony Sťažnosť pre postup samosudcu zo dňa 14.10.2016 a zo dňa 19.12.2016 súdu predložené neboli a ani sa nenachádzali v pripojenom spisovom materiáli, teda právny zástupca nepreukázal vykonanie týchto úkonov, odmena mu za tieto úkony nepatrí, vrátane režijného paušálu.

Úkon zo dňa 03.06.2015 bol priznaný v 1 sadzby tarifnej odmeny, a to v zmysle § 14 ods. 5 písm. a) cit. vyhlášky.

Účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 29.10.2015 od 10:20 -do 11:52 hod. a od 11:57 - do 13:10 hod - v obdobných prípadoch je potrebné pri výpočte odmeny ustanovenia obhajcu v zmysle § 16 ods. 1 písm. d) vyhl. MS SR č. 240/1990 Zb. v znení neskorších predpisov brať do úvahy čistý čas trvania hlavného pojednávania a započítať ako úkon právnej pomoci každé začaté dve hodiny“, právny zástupca si uplatnil aj dvakrát režijný paušál, avšak je potrebné vziať do úvahy, že bez ohľadu na to, či dĺžka procesného úkonu, na ktorom sa advokát zúčastnil (napr. ohliadky alebo dĺžka pojednávania, ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade), prevyšuje (prípadne neprevyšuje) dve hodiny, patrí ku každému úkonu právnej služby len jeden režijný paušál.

Úkon zo dňa 03.11.2015 (účasť na pojednávaní) 1 sadzby tarifnej odmeny, lebo došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia (§ 14 ods. 5 písm. b/ vyhlášky)

Úkony pod č. 4 a 5 vykonané v ten istý deň: Uvedené jednotlivé právne úkony na seba nenadväzovali a v tomto prípade je nutné tieto úkony posudzovať zvlášť, za každé začaté dve hodiny vo vzťahu k jednotlivo určenému úkonu.

Režijný paušál:

Ku všetkým úkonom právnej služby prislúcha paušálna náhrada hotových výdavkov (tzv. režijný paušál) v zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške závislej od roku vykonaniu úkonu právnej služby, t.j. 5x 8,04 eur (rok 2014), 7x 8,39 Eur (rok 2015), 3x 8,58 Eur (rok 2016), 6x 8,84 Eur (rok 2017), t.j. 177,71 Eur

Cestovné v zmysle § 15 písm. a) vyhlášky

cesta zo 17.10.2015 (účasť na vyšetrovacom úkone T. - W. a späť) vzdialenosť 2 x 46,40 km, spolu 92,80 km - náhrada za spotrebované pohonné látky (spotreba použitého osobného motorového vozidla P., Q.: W spotreba (kombinovaná): 4,9 l/100 km, cena PHL (benzín): 1,45 eur/l, základná náhrada: 0,183 eur/km. Spotreba: 92,80 km/100 x 4,9 x 1,45 eur/l = 6,59 Eur. Amortizácia: 92,8 x 0,183 = 16,98 Eur. Spolu za cestu 6,59 + 16,98 23,57 Eur

cesta zo 02.06.2015 (účasť na vyšetrovacom úkone T. - W. a späť) vzdialenosť 2 x 46,40 km, spolu 92,80 km - náhrada za spotrebované pohonné látky (spotreba použitého osobného motorového vozidla P., Q.: W spotreba (kombinovaná): 4,9 l/100 km, cena PHL (benzín): 1,37 eur/l, základná náhrada: 0,183 eur/km. Spotreba: 92,80 km/100 x 4,9 x 1,37 eur/l = 6,22 Eur. Amortizácia: 92,8 x 0,183 = 16,98 Eur. Spolu za cestu 6,22 + 16,98 23,20 Eur

cesta zo 22.06.2015 (účasť na konfrontácii T. - W. a späť) vzdialenosť 2 x 46,40 km, spolu 92,80 km - náhrada za spotrebované pohonné látky (spotreba použitého osobného motorového vozidla P., Q.: W spotreba (kombinovaná): 4,9 l/100 km, cena PHL (benzín): 1,39 eur/l, základná náhrada: 0,183 eur/km. Spotreba: 92,80 km/100 x 4,9 x 1,39 eur/l = 6,32 Eur. Amortizácia: 92,8 x 0,183 = 16,98 Eur. Spolu za cestu 6,32 + 16,98 23,30 Eur

cesta zo 29.10.2015 (účasť na pojednávaní O. - W. a späť) vzdialenosť 2 x 49,60 km, spolu 99,20 km - náhrada za spotrebované pohonné látky (spotreba použitého osobného motorového vozidla P., Q.: W

spotreba (kombinovaná): 4,9 l/100 km, cena PHL (benzín): 1,20 eur/l, základná náhrada: 0,183 eur/km.
Spotreba: 99,20 km/100 x 4,9 x 1,20 eur/l = 5,83 Eur. Amortizácia: 99,20 x 0,183 = 18,15 Eur. Spolu za cestu 5,83 + 18,15 23,98 Eur

cesta zo 03.11.2015 (účasť na pojednávaní O. - W. a späť) vzdialenosť 2 x 49,60 km, spolu 99,20 km - náhrada za spotrebované pohonné látky (spotreba použitého osobného motorového vozidla P., Q.: W spotreba (kombinovaná): 4,9 l/100 km, cena PHL (benzín): 1,22 eur/l, základná náhrada: 0,183 eur/km. Spotreba: 99,20 km/100 x 4,9 x 1,22 eur/l = 5,93 Eur. Amortizácia: 99,20 x 0,183 = 18,15 Eur. Spolu za cestu 5,93 + 18,15 24,08 Eur

cesta zo 22.11.2016 (účasť na pojednávaní O. - W. a späť) vzdialenosť 2 x 49,60 km, spolu 99,20 km - náhrada za spotrebované pohonné látky (spotreba použitého osobného motorového vozidla P., Q.: W spotreba (kombinovaná): 4,2 l/100 km, cena PHL (benzín): 1,07 eur/l, základná náhrada: 0,183 eur/km. Spotreba: 99,20 km/100 x 4,2 x 1,07 eur/l = 4,45 Eur. Amortizácia: 99,20 x 0,183 = 18,15 Eur. Spolu za cestu 4,45 + 18,15 22,60 Eur

cesta zo 03.01.2017 (účasť na pojednávaní O. - W. a späť) vzdialenosť 2 x 49,60 km, spolu 99,20 km - náhrada za spotrebované pohonné látky (spotreba použitého osobného motorového vozidla P., Q.: W spotreba (kombinovaná): 4,2 l/100 km, cena PHL (benzín): 1,16 eur/l, základná náhrada: 0,183 eur/km. Spotreba: 99,20 km/100 x 4,2 x 1,16 eur/l = 4,83 Eur. Amortizácia: 99,20 x 0,183 = 18,15 Eur. Spolu za cestu 4,83 + 18,15 22,98 Eur
spolu: 163,71 Eur.

Náhrada za stratu času:

Podľa § 17 ods. 1 cit. vyhlášky má právny zástupca pri úkonoch vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou tohto miesta a späť právo na náhradu za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Právny zástupca žalobcu si v tomto smere uplatnil náhradu za stratu času:

cesta W. - T. (trvanie jednosmernej cesty spolu 54 min), t.j. 4x 1/60 výpočtového základu v príslušnom roku

cesta W. - O. (trvanie jednosmernej cesty spolu 45 min), t.j. 4x 1/60 výpočtového základu v príslušnom roku

rok 2014 - 13,40 Eur, rok 2015 - 13,98 Eur, rok 2016 - 14,30 Eur, rok 2017 - 14,73 Eur
spolu: 393,40 Eur

Spolu: 1.950,25 Eur

Náhrada hotových výdavkov v zmysle § 15 písm. a) vyhlášky

vyhotovenie fotokópie vyšetrovacieho spisu dňa 05.09.2014 - 5,56 Eur

vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania dňa 03.11.2015 - 1,00 Eur

spolu 6,56 Eur.

Celkom spolu 1.956,81 - 300 Eur = 1.656,81 Eur + 20 % DPH 331,36 Eur, t.j. 1.988,17 Eur

Vyhotovenia kompletného spisu a zvukových záznamov v sume 174,10 Eur

K náhrade spolu 2.162,27 Eur (1.988,17 + 174,10 Eur).

38. Nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch však súd zamietol s prihliadnutím na § 17 ods. 1 až 4 cit. zákona č. 514/2003 Z. z. z nasledovných dôvodov: Po vykonanom dokazovaní má súd za to, že priznanie nároku na náhradu škody nie je v zmysle zákona iba samotným konštatovaním porušenia práva a naopak je dostatočným zadostučinením pre žalobcu. Súdu žalobca dostatočným spôsobom (vlastným výsluchom, ktorý sám navrhol a návrhom na pripojenie označených spisových materiálov) nepreukázal takú ujmu v osobnom alebo spoločenskom živote, ktorá by mu vznikla v

nepochybnej a absolútnej príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Tvrdenie žalobcu, že v dôsledku nezákonného rozhodnutia sa s ním rozišla bývalá družka a prišiel o vtedajšiu prácu súdu žiadnym dostatočným a relevantným spôsobom nepreukázal, napr. výsluchom svedkov, predložením listín a pod. Žalobca pred súdom ani nekonkretizoval, akú prácu stratil a akým spôsobom, ani to, či, kedy, ako dlho a či vôbec bol po skutku vedený ako nezamestnaný a akú prácu vykonáva v súčasnosti. Právny zástupca žalobcu pri jeho výsluchu pred súdom nemal na žalobcu žiadne otázky. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu súd zistil, že žalobca pred spáchaním skutku nebol trestne stíhaný a obec, v ktorej býval na jeho osobu neevidovala žiadne sťažnosti. Z pracovného posudku zamestnávateľa žalobcu U. R., a.s., však zistil, že žalobca bol v spoločnosti zamestnaný od 1.10.2010 do 31.3.2014, kedy bol pracovný pomer skončený dohodou. Žalobca pracoval v U. R., a.s. ako servisný elektromechanik, manuálne veľmi zručný a odvádzajúci kvalitnú prácu, avšak, zamestnávateľ uviedol aj opakované problémy so žalobcom s neskorými príchodmi do práce, disciplinárne riešenia v tejto súvislosti, opakované nedodržovanie bezpečnosti pri práci a občasnú problémy s dodržiavaním stanovených pravidiel, ako aj s prispôsobovaním sa požiadavkám, ktoré mu neboli po vôli. Z pracovného posudku U. Q. U. spol. s r.o. súd zistil, že je zamestnávateľom žalobcu od 1.4.2014 (k času podania posudku dňa 15.12.2014) a pozícia žalobcu bola technik servisu, na ktorej dosahuje dobré pracovné výsledky. Disciplinárne riešený nebol. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca po skončení pracovného pomeru ku dňu 31.3.2014 plynulo nadviazal uzavretím nového pracovného pomeru s iným zamestnávateľom odo dňa 1.4.2014, no naopak, súdu nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že skončenie predchádzajúceho pracovného pomeru nastalo v bezprostrednej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním žalobcu. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.9.2020 sp.zn. 6Cdo/152/2018 vedenie trestného stíhania na základe nezákonného uznesenia o jeho začatí bez ohľadu na to, či bolo vydané za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. alebo za účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. odôvodňuje s ohľadom najmä na čl. 46 ods. 3 ústavy a čl. 36 ods. 3 listiny právo na náhradu nemajetkovej ujmy takto stíhanej osoby, pokiaľ jej táto v príčinnej súvislosti s vedením trestného stíhania vznikla. Súd má za to, že ani vznik nemajetkovej ujmy, ani príčinnú súvislosť medzi jej vznikom a vedením trestného stíhania žalobcu súdu nepreukázal. Súd vzal do úvahy aj skutočnosť, že skutok, ktorý bol nezákonným rozhodnutím kvalifikovaný ako prečin a neskôr prekvalifikovaný na priestupok, sa stal a žalobca bol z neho uznaný vinným v priestupkovom konaní a okrem pokuty a trov konania mu bola uložená povinnosť zaplatiť poškodenému škodu v rovnakej výške, ako v konaní trestnom. Daná situácia je neporovnateľná so situáciou, ktorej výsledkom je rozhodnutie, že v trestnom konaní obvinená resp. obžalovaná osoba daný skutok vôbec nespáchala, alebo, že skutok sa nestal. V zmysle § 3 ods. 1 OZ má súd za to, že priznanie nemajetkovej ujmy v akejkoľvek výške žalobcovi, za uvedených okolností, by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

39. Zároveň súd zamietol žalobu vo výške úrokovej sadzby prevyšujúcej zákonný úrok z omeškania 5% vzhľadom na § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

40. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Nakoľko mal žalobca v konaní čiastočný úspech v rozsahu 65,76% a žalovaný v rozsahu 34,24%, súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozdieli uvedených súm 31,52% s tým, že o výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.